

meende de voorzittershamer te moeten neerleggen. Hij was bijna zeventig. Hij achtte zijn tijd gekomen en hij ging. Het bestuur heeft die gelegenheid gaarna aangegrepen om hem te benoemen tot Lid van verdienste.

Het museum heeft altijd zijn volle belangstelling gehad. Hij heeft de groei van het museum meegemaakt, ja meegeleefd. Wanneer iemand overtuigd was van de betekenis en de waarde van het museum, dan was het Willemse. Ambtshalve wordt hij in 1951 voorzitter van de Commissie van Toezicht op het Natuurhistorisch Museum, maar nooit heb ik in hem gezien de officiële vertegenwoordiger van het gemeentebestuur, maar altijd de vaderlijke vriend. Niemand was blijder dan hij, wanneer er in het museum iets goeds tot stand kwam. Hij zei het wel niet, maar toch wist ik het. Met groot enthousiasme heeft hij nog meegewerkt aan de opbouw van de insecttentoonstelling, die in het museum gehouden werd ter ere van het gouden jubileum van het Genootschap. Hij had er een eigen stand. Hij heeft de opening van de tentoonstelling nog meegemaakt, maar de ernstige ziekte, die hem kort daarna trof, heeft verhinderd, dat hij getuige kon zijn van de enorme belangstelling, die volwassenen en jeugd aan den dag legden voor zijn inzending. Wij hebben het hem later verteld en het deed hem goed dit te horen.

Wie Willemse voor de eerste keer ontmoette, kreeg de indruk te doen te hebben met een stugge man. Wie hem echter nader leerde kennen, kwam tot de ontdekking, dat onder de bolster van verlegenheid - want dat was het eigenlijk, waarom hij zich niet direct kon geven - schuilde een warm kloppend hart. Met hartelijke belangstelling luisterde hij naar wat men hem kwam vertellen. Kon hij helpen, dan was hem niets te veel. Daarom kwamen ook allen graag terug naar het gastvrije huis in de Laurastraat.

Degenen, die Willemse kwamen raadplegen als medicus, hebben ondervonden, hoe hij medeleefde met hun ziekten en noden. Zijn roeping als arts is nooit duidelijker gebleken dan in de jaren van de laatste wereldoorlog. Met gevaar voor eigen leven bezocht hij de ondergedoken Joden. Door verraad viel hij in handen van de Duitsers, toen hij zich verzette tegen de aansluiting van de Nederlandse artsen bij de artsen-

kamer. Zijn gevangenschap was gelukkig van korten duur.

De ernstige ziekte van het jaar 1960 heeft zich herhaald op dinsdag 24 april. Hij werd opgenomen in het St. Jozef ziekenhuis te Kerkrade. Zijn geest was nog ongebroken. Toen hij op donderdag het Maandblad in handen kreeg, wees hij onmiddellijk op het artikel, dat hij geschreven had. Hij heeft het geluk mogen smaken zijn laatste artikel nog gedrukt te zien. Op zaterdag 28 april is hij overleden in de leeftijd van 73 jaar.

Vele vrienden en leden van het Natuurhistorisch Genootschap woonden op woensdag 2 mei de plechtige uitvaartdienst bij, welke gehouden werd in de St. Janskerk te Eygelshoven, om daarna hun vriend en oud-voorzitter te begeleiden naar zijn laatste rustplaats. Een oprecht christen, een arbeidzaam man is van ons heengegaan.

Wij kunnen zijn nagedachtenis niet beter eren dan door de uitvoering van zijn geestelijk testament, vervat in de zo vaak door hem gesproken woorden: „Weest altijd goed voor anderen”.

UIT EIGEN KRING

Zilveren ambtsjubileum van de burgemeester van Maastricht. Op 15 mei j.l. was het 25 jaar geleden, dat Mr. W. Baron Michiels van Kessenich burgemeester van Maastricht werd. Ook al ware de burgemeester geen lid van het Genootschap, toch zouden wij zijn zilveren ambtsjubileum moeten herdenken in onze kring. Baron Michiels van Kessenich is burgemeester van de stad, waar de zetel gevestigd is van het Genootschap. Bovendien is de stad Maastricht eigenaresse van het Natuurhistorisch Museum, dat ontstaan is in de boezem van het Genootschap. Het genootschap is niet denkbaar zonder museum, het museum niet zonder genootschap. Wij grijpen het jubileum van de burgemeester gaarna aan, om aan de bestuurders van de stad oprecht dank te zeggen voor de belangrijke steun, die het Natuurhistorisch Genootschap van hen ontvangst en voor het in stand houden van het Natuurhistorisch Museum. Wij mogen hierbij niet vergeten te vermelden, dat thans zoveel leerlingen van Maastricht het museum bezoeken, om er aanschouwelijk onderwijs te genieten.

Het spreekt van zelf, dat een burgemeester Maastricht geen tijd heeft om de vergaderingen van het Genootschap te bezoeken, maar wij zijn hem zeer erkentelijk voor de grote belangstelling, die hij steeds getoond heeft voor ons werk.

Bij onze hartelijke gelukwensen voegen wij de bede, dat Hij, die het heelal bestiert, aan de bestuurder van de stad steeds moge schenken de kracht en de wijsheid, onmisbaar voor de vervulling van zijn zware taak.

† *Mr. H. Paulussen*. Op tweede paasdag, 23 april, overleed in het St. Antonius-ziekenhuis te Utrecht op 61 jarige leeftijd *Mr. H. Paulussen*, juridisch adviseur van het Algemeen Mijnwerkers Fonds (AMF) te Heerlen. *Henri Paulussen* was reeds meer dan 30 jaar lid van het Genootschap. Hij behoorde tot de trouwe bezoekers van de jaarvergaderingen. Verleden jaar was hij afwezig; wij konden echter niet vermoeden dat de ziekte, waaraan hij leed, de voorbode was van zijn vroege dood. Het doet ons leed, dat hij van ons is heen gegaan. Hij ruste in vrede.

VERSLAGEN VAN DE MAANDVERGADERINGEN

te Maastricht, op woensdag 2 mei 1962.

Bij de aanvang van de vergadering herdenkt de voorzitter twee leden, die ons in de afgelopen maand door de dood ontvallen zijn: *Mr. Henri Paulussen* overleed op 23 april na een langdurige ziekte. Hij was reeds meer dan 30 jaar lid van het Genootschap en behoorde tot de trouwe bezoekers van de jaarvergaderingen. Vooral heeft ons allen diep getroffen de dood van onze oud-voorzitter, dokter *C. Willemsen*, op 28 april. Wij willen hier niet in gaan op de belangrijke plaats, die hij heeft ingenomen in de wetenschappelijke wereld, doch hem bijzonder gedenken, die van einde 1950 tot 1958 het 1958 het Genootschap als voorzitter geleid heeft. Het is nog zo kort geleden, dat hij hier de vergaderingen presideerde. Hij deed dit rustig en waardig. Allen, die het woord vroegen, kwam hij tegemoet op vriendelijke, vaak geestige wijze. Ook zelf deed hij vaak interessante mededelingen. Vele leden waren aanwezig bij zijn uitvaart en begrafenis. Mogen beide trouwe vrienden reeds zijn binnen gegaan in de eeuwige rust.

Vandaag moeten wij ook gedenken *Mej.*

Anna Schürmann, die in haar tachtigste levensjaar onverwachts is gestorven. Zij was een stuk van het Genootschap, want gedurende 40 jaar was zij de zorgzame huishoudster van onze eerste voorzitter, Rector *Jos. Cremers*, en heeft zo bijgedragen tot de groei en bloei van het Genootschap. Ook zij ruste in vrede.

De heer *Ververs* biedt aan het museum ten geschenke aan een limoniet of bruinijzersteen, die hij in 1940 gevonden heeft op het middenterras te Koningsbosch. De ijzerverbinding limoniet met de formule $2\text{Fe}_2\text{O}_3 \cdot 3\text{H}_2\text{O}$ komt in allerlei vormen als zwerfsteen voor, o.a. als klappersteen. 't Is een product van moerassen, meren of natte gronden. Het hier aanwezige stuk kan men eigenlijk ook beschouwen als een klappersteen, opgevuld met afwisselende concentrische lagen. Het is echter een zacht gesteente in tegenstelling tot de eigenlijke klapperstenen, die meesal hard zijn. Elders worden de limonieten vaak in grote massa's aangetroffen, zodat het de moeite waard is uit zo een laag ijzererts te winnen.

Verder deelt de heer *Ververs* nog een interessante bijzonderheid mede over de geoloog *Casimir Ubaghs* (1829-1894). In de Maas- en Roerbode van 15 juli 1876 vond hij de mededeling, dat *Ubaghs* een verzameling van stukken betreffende de geologie van Limburg aan paus Pius IX gezonden had. Op 19 juni 1876 ontving hij van de paus een vriendelijk dankschrijven.

De heer *Maassen* toont rupsen van *Teleparia tubulosa* die op het punt zijn zich te verpoppen, gevonden te Montfort. Deze rupsen noemt men zakdragers, omdat zij leven in een gesponnen kokertje, dat van buiten bekleed wordt met allerlei plantaardig materiaal. De heer *Poot* laat loopkevers zien van het geslacht *Aphanus*. In tegenstelling met andere loopkevers zijn al de soorten van dit geslacht herbivoor. Het merendeel is gevangen op krijthellingen, o.a. op de *Wrakelberg* en in de *Schone grub*, o.a. afkomstig van *Mercurialis perennis*, en een soort, afkomstig van klimop, n.l. *Clitostethus arcuatus* Rosti, die tot nu toe alleen te Maastricht, Apeldoorn en Ryckholt is gevangen. De heer *H. Kemp* houdt daarna zijn aangekondigde voordracht over „Enige ervaringen met prismakijkers, meer speciaal bij het waarnemen van vogels”, waarvan het verslag, wegens plaatsgebrek, verschoven wordt naar een later nummer. Met een hartelijk woord van dank sluit de voorzitter de vergadering.